

Participium budoucího času

I. AKTIVNÍ:

Odvodování:

kmen infinitivu + -s- + -jant- + #

K srovnání:

-s- = sufix futura fintiních sloves (kelti - kels; mylēti - mylēs);

-nt- = sufix aktívneho participia prezentu (srov: rašantis; mylintis)

- koncovky: pro maskulina *-is* (adj. vzor *geresnis*)

pro feminina -i (adj. vzor *saldi*)

Predikativní tvary:

Přeukátní tvary:
jsou fotožné s krátkými tvary maskulin v nominativu plurálu:

būsia; bysia; snisgia (v překladu: ono něco bude; ono bude pršet; ono bude sněžit")

Asimilace s, z, š, ž (stejně jako u finitních sloves ve futuru):

Assimilace s, z, s, z (stejne jako u hinhnen sloves v s + s = s (yes-ti → yes + siantis /-i → yesiantis / -i))

$s + s = s$ (*ves-ti* → *ves + siantis / -i* → *vesiantis / -i*)
 $z + s = s$ (*megz-ti* → *megz + siantis / -i* → *megsiantis / -i*)

$\check{s} + s \equiv \check{s}$ (ne \check{s} -ti \rightarrow ne \check{s} + siantis /-i \rightarrow ne \check{s} iantis / -i)

$\check{z} + s \equiv \check{s}$ ($\text{vež-ti} \rightarrow \text{vež} + \text{siantis} / -i \rightarrow \text{vešiantis} / -i$)

Používání:

Toužívali.
1. Pro vyjadřování VEDLEJŠÍ ČINNOSTI subjektu, kdy sekundární činnost (vyjádřená participiem) upřesňuje primární činnost (vyjádřenou finitním slovesem). Tyto konstrukce vytváří jen omezená skupina sloves označujících mluvení, přemýšlení nebo čtení, např. *sakyti* (říct), *manyti* (myslet si), *jausti* (cítit) aj. Participiální konstrukce je v tomto případě syntaktickým ekvivalentem vedlejší věty:

Aš pasiūliau parvešiąs kolegą namo. (Nabídl jsem se, že odvezu kolegu domů, srov. *pasiūliau kad parvešiu*)

Bibliotekininké sakė negalėsianti jai duoti šios knygos. (Knihovnice říkala, že nebude moci dát ji tuto knihu, srov. sakė, kad negalės.)

2. Používání ve funkci PREDIKÁTU vyjadřuje nepřímou řeč (jedná se o tzv. kategorii evidenciality):

(m): *Pusbrolis važiuosias dirbtį į Airiją.* (Bratranec prá pojede pracovat do Irska.)

(f): *Ji keliausianti į Tibeta*. (Ony prý odcestuje do Tibetu.)

(pred): *Kitais metais reiksiq dukrą leisti į universitetą.* (V příštím roce prý bude třeba dát dceru na univerzitu.)

3. Ve funkci ATTRIBUTU (málo frekventovaný výskyt):

Ateisiančios žiemomis ilgumo nežinome (Nevíme, jak dlouhá bude nadcházející zima.)

Apie atvažiuosiantį svečią sužinojome, kad tai labai įdomus žmogus. (O přijízdějícím hostu
isme se dozvěděl, že to velmi fascinující osobnost.)

II. PASIVNÍ

Odrozování:

kmen infinitivu + **-si-** + **-m-** + # (**-as**, **-a**):

mylēsimas, mylēsima; darysimas, darysima; nešimas, nešima; būsimas, būsima

K srovnání

-si- = sufix futura (srov.: kelti - kels; myléti - mylēs);

-m- = sufix pasivního participia prezentu (srov.: daromas; nešamas);

- koncovky: pro maskulina **-as** (adj. vzor *geras*)

pro feminina **-a** (adj. vzor *gera*)

Predikativní tvary:

vytvářejí se podle adjektivního vzoru: mají koncovku **-a**; prozodickou charakteristiku přebírají od maskulinního tvaru: *rašysima; kalbēsima* (v překladu „ono bude něco napsáno, něco řečeno“)

Asimilace s, z, š, ž (stejně jako u finitních sloves ve futuru):

s + s = s (ves-ti → ves + siantis /-i → vesiantis / -i)

z + s = s (megz-ti → megz + siantis /-i → megsiantis / -i)

š + s = š (neš-ti → neš + siantis /-i → nešiantis / -i)

ž + s = š (vež-ti → vež + siantis /-i → vešiantis / -i)

Používání:

1. Ve funkci ATRIBUTU se velmi často se používá jediný tvar tohoto participia: *būsimas, -a*, který ztratil význam pasivu a znamená „budoucí“, „nadcházející“:

Mano *būsimoji* žmona. (Moje budoucí chot’.)

Būsimasis studentas. (Budoucí student.)

Būsimasis laikas. (Budoucí čas, tzn. futur – gramatický termín.)

U ostatních sloves se aktivní participia futura používají jen okrajově, např. *Aptarēme dirbsimus darbus*. („Probrali jsme práce, které bude třeba provést.“)

2. Ve funkci PREDIKÁTU se tyto tvary používají velmi vzácně:

Daktaras pasakė, kad Petro po savaitės *pasveiksima*. (Doktor řekl, že on se Petr po týdnu uzdraví.)

Jos *gyvensima* ilgai ir laimingai. (Ona prý bude žít dlouho a šťastně.)